

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

§. VI. De Verbi Divini Prædicatione, & hausto exinde fructu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

§. VI.

De Verbi Divini Prædicatione, & hausto exinde fructu.

Eocl. 27.

S. Bernh. hic.

Sacrarum Litterarum notitia erat armamentarium, ex quo sua tela contra vitia, & scutum pro virtutibus deprompsit. Monet autem Spiritus Sanctus per os Ecclesiastici: *Homo sanctus in sapientia permanet sicut sol.* Si quæras, quæ convenientia sit hominis sancti cum sole, percipe responsum Melliflui Bernardi: Sicut sol, inquit, non solum lucem, sed & fervorem diffundit, ita sacrum verbi Divini Præconem non solum scientiâ lucere, sed & spiritûs ardore effervescente oportet. Cætera sidera lucent tantum absque ardore, sed quisquis populos erudit, solem imitetur, & scientiarum splendorem cum ardenti zelo jungat necesse est.

Ita planè utràque dote exquisitè pollebat noster sacer Orator: de sacro suggestu dicens non verborum facundo ornatu aures demulcebat: sed seria, acri, & ad majestatem composita oratione ita suavitate dicendi cum austeritate attemperavit, ut ex verbis & sententiis singularis fervor eluceret, & audientium animos in eos plerumque affectus flecteret, quos sibi vel in odium scelerum, vel in virtutis amorem pro scopo præfixit. Ita factum est sæpissimè, ut ad finem concionis oculi maderent fetibus, & audita suspiria testarentur, audientium animos plenè in sententiam dicentis ivisse.

Psal. 28.

Lorin. hic.

Regius Propheta David de voce Domini, per quam verbum Dei intelligere juvat, miram enuntiat sententiam: *Vox Domini præparavit cervos.* Quid dicere vult coronatus Psalter? Responder Vatablus, eum alludere ad fulmina & tonitrua, quæ suo fragore, & horribili luce cervam ad partum disponunt: habet hoc ex natura sua meticulousum animal, ut foetum jamjam maturum vi reprimat, & partum differat; quod si fulgura crebescant, & tonitrua aërem pervadant, cedit naturæ, & sobolem effundit. Peccata sæpenumerò infelix ejusmodi soboles sunt, cohibentur, celantur, teguntur. Quid factu opus est? tonitruum est; non rarè unicum Verbi Divini tonitruum partum promovit, ait Lorinus: *Potentes & præfractos, qui leniori doctrina non acquiescunt, terribiles ad penitentiam converti.*

Factum est aliquando, ut ad concionem Venerabilis Antonii Officialis bellicus, qui sub Lotharingo Duce stipendia fecit, accederet magis curiositate, quam pietate illectus: Audiit, & obstupuit fervorem detonantis, mox tangi se intimè, & saxeam cor, quod diuturno tempo-

tempore inter turpissima scelera obduruit, emolliri sensit. Finito sermone sacrum Ecclesiastem è vestigio sequitur, in genua provolvitur, sauciam conscientiam aperit, & turpi prostibulo, quod integro secum sexennio circumduxerat, abire iussit Sacrosanctæ Cruci in suæ liberationis gratum mnemosynon pretiosum unionem dono reliquit.

Sed quid hanc peccatricis animæ conversionem præ cæteris commemoro, quæ inter sexcentas una est? Nihil propemodum illi frequentius evenire solebat, quàm, postquam è sacro pulpito singulari prorsus ardore dixerat, ingens pœnitentium multitudo ad sacrum ejus tribunal conflueret, & ingentem fructum ex Verbi Divini declamatione haustum jugi pœnitentis animi dolore testaretur.

§. VII.

De zelo animarum in excipiendis confessionibus.

Sacer Verbi Divini Orator in sacro pulpito leonis, in sacro tribunali agni instar se gerat necesse est: Ibi contra vitia effervesce, hinc mansuescere oportet: ibi locum habet illud Apostoli *Increpa*, hinc *observa*, ibi *importunè* hinc *opportunè*. Secus si faciat, id ipsum evenire solet, quod olim obstetrici Zaræ contigisse sacra narrant historia. Illa Zaræ eductum ex utero materno brachium vinculo occinèd strinxit, *Gen. 38.* unde infantulus manum retrahens primogenituram perdidit. Peccator ille (ita alloquitur Doctissimus Speranza confessorium) mali operis manum educit, tu rigidè stringis: Ille retrahit manum, obmutescit, *Speranz. punct. 25.* dimidiat confessionem, perdit primogenituram.

Verùm absit indiscretus rigor à Venerabili nostro Antonio: noverat sauciæ mentis vulnera blanda mansuetudine oblinire: noverat suavi alloquio arcana animorum expiscari: audiebat omnes patienter, & tum primùm, cum virus omnè evomitum est, malo medicinam ferebat. Paucos dimisit absque seria cordis contritione, alios leni assatu, alios emphatica hortatione ad meliora commovit. Hinc tantum confitentium affluxum ad sese attraxit, ut qui ad Sacrosanctam Crucem peregrinatum venerant, jam non alteri sacerdotum, sed illi soli conscientia noxas cuperent aperire. Primis præsertim temporibus, ubi alios sacerdotes, quos capellanos vocant, ad manus nondum habuit, sæpe integros dies, & dimidiàs noctes auditione pœnitentium contumpsit, & quod mirum est, hos Apostolicos labores per sex annos supra quadraginta eo fervore continuavit, ut, si superficialiter tantum computus fiat, intra horum annorum spatium facile ultra

Ginther Unus pro omnibus.

K.kkk

qua-